

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

**Αγίου Επιφανίου, Επισκόπου Σαλαμίνας της Κύπρου
«Φυσιολόγος»
(Συμβολισμοί ζώων, φυτών και υλικών της Φύσης)**

Ο πελεκάνος

Πολύ σωστά ο Δαβίδ λέει· «μοιάζω με πελεκάνο στην ερημιά» (Ψαλμ. 101, 7).

Ο Φυσιολόγος είπε για τον πελεκάνο ότι αγαπάει πολύ τα παιδιά του.

Όταν γεννάει τους νεοσσούς του και μεγαλώσουν λιγάκι, χτυπούν στο πρόσωπο των γονιών· οι δε γονείς χτυπούν τα παιδιά τους και τα σκοτώνουν.

Ύστερα όμως λυπούνται οι γονείς τους και για τρεις ημέρες πενθούν τα παιδιά που σκότωσαν.

Την τρίτη λοιπόν ημέρα η μητέρα τρυπά τα πλευρά της και με τα αίματά της που στάζουν πάνω στα νεκρά σώματα των νεοσσών, τα ανασταίνει.

Έτσι και ο Κύριος στον Ησαΐα είπε· «γέννησα κι ανάθρεψα παιδιά, αυτά όμως δεν με σεβάστηκαν» (1, 2).

Μας γέννησε ο δημιουργός όλου του κόσμου και τον χτυπήσαμε· πώς τον χτυπήσαμε;

Με το να λατρέψουμε την κτίση, κι όχι τον Κτίστη.

Ανέβηκε λοιπόν στο ύψος του σταυρού ο Σωτήρας μας κι αφού άνοιξε την πλευρά του, έσταξε το αίμα και το νερό για τη σωτηρία και για αιώνια ζωή.

Το μεν αίμα όταν είπε· «παίρνοντας το ποτήριο ευλόγησε» (πρβλ. Ματθ. 26, 27), το δε νερό για το βάπτισμα της μετανοίας (πρβλ. Μάρκ. 1, 4· Λουκ. 3,3· Πράξ. 13, 24, 19, 4).

Καλώς λοιπόν ο Φυσιολόγος είπε αυτά για τον πελεκάνο.

Δεύτερο χαρακτηριστικό του πελεκάνου

Ο πελεκάνος αυτός είναι όρνιο· το φίδι νιώθει μεγάλη επιθετικότητα για τους νεοσσούς του· κι ο πελεκάνος τι επινοεί;

Φτιάχνει τη φωλιά του σε μεγάλο ύψος και την προστατεύει από παντού από το φίδι.

Και τι κάνει λοιπόν το παμπόνηρο φίδι;

Παρακολουθεί προσεχτικά από πού φυσάει ο αέρας, κι από κει φυσάει το δηλητήριό του προς τους νεοσσούς και θανατώνονται.

Επιστρέφει λοιπόν ο πελεκάνος και βλέπει ότι τα παιδιά του είναι νεκρά [και σημαδεύει ένα σύννεφο] και πετάει ψηλά και χτυπάει με τα φτερά τις πλευρές του και βγαίνει αίμα [και με τη βοήθεια του σύννεφου] στάζει πάνω σ' αυτά και ανασταίνονται.

Συγκρίνεται λοιπόν ο πελεκάνος με τον Κύριο, τα παιδιά του με τον Αδάμ και την Εύα και την ανθρώπινη φύση, η φωλιά με τον παράδεισο, και το φίδι με τον αποστάτη διάβολο.

Φύσηξε δηλαδή στους πρωτοπλάστους με το δηλητήριο της παρακοής κι έγιναν

νεκροί απ' την αμαρτία (πρβλ. Εφ. 2, 1· Κολ. 2, 13).

Ο Κύριός μας λοιπόν και Θεός, όταν υψώθηκε πάνω στον τίμιο σταυρό, εξαιτίας της αγάπης του για μας, και όταν τρυπήθηκε στην πλευρά (Ιω. 19, 34) , με το σύννεφο του Αγίου Πνεύματος μάς δώρισε την αιώνια ζωή.

Απόσπασμα από το βιβλίο, Επιφανίου, επισκόπου Σαλαμίνας Κύπρου, «Φυσιολόγος, Συμβολισμοί ζώων, φυτών και υλικών της Φύσης», των εκδόσεων Λύχνος. Απόδοση στην νεοελληνική Ευάγγελος Π. Λέκκος.

<https://bit.ly/3vIP1Ww>